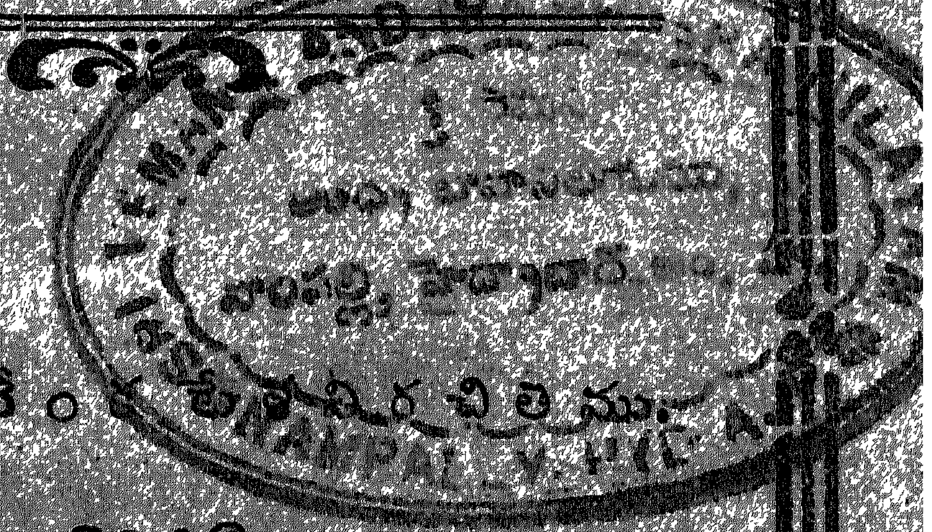
చందా నొసగినవారి వివరము.

5-0-0 మ. రా. శ్రీ. పరిటాల వెంకటేశ్వరరావు దారోగా
5-0-0 ,, అంబడిపూడి రామకృష్ణశాస్త్రిగారు
5-0-0 ,, మాటూరు రామకిషన్ రావుగారు
5-0-0 ,, మాటూరు నారాయణరావుగారు
5-0-0 ,, కపిలవాయి రామయ్యగారు
1-0-0 ,, తుర్కా రామరావుపంతులుగారు
2-0-0 ,, బుద్ధిరాజు కృష్ణమూర్తిగారు
2-0-0 ,, అబుదుల్ రహిమాన్ ఇబ్రాహింసాహేబుగారు
2-0-0 ఠాకురు చంద్రభాన్ శింగుగారు
3-0-0 మ. రా. శ్రీ. పుట్టా వెంకటప్పయ్యగారు
2-0-0 ,, మహమ్మదు గాలబుసాహెబుగారు
1-0-0 ,, హసన్ మహమ్మదుసాహెబుగారు
1-0-0 ,, పల్లె నర్సయ్యగారు
1-0-0 ,, షేఖు మీరాన్ సాహెబుగారు
1-0-0 ,, పువ్వుల వెంకటనారాయణగారు
1-0-0 ,, గం॥ దేవవజిసం రమణమ్మగారు
2-0-0 ,, మ. రా. శ్రీ. మాటూరులక్ష్మీనర్సింహరావుగారు
1-0-0 ,, మాటూరు సుబ్బారావుగారు
1-0-0 ,, దూపకుంట్ల శ్రీరామమూర్తిగారు

జానకీనాయకశతకము.

మాటూరు వేంకటశేషకవి రచితము.

బెజవాడ

వాణీముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రితము.

1932.

శ్రీరస్తు

జానకీ నాయక శతకము

శా. శ్రీరామా రవివంశజా రఘుపతీ సీతేశ శ్రీరాఘవా।
తారేశాయుతసార చారువదనా దాక్షిణ్యరత్నాకరా।
మారీచాదిసమస్తదైత్యహరణా మార్తాండకోటిప్రభా।
మారారి ప్రముఖామరాళినుత రామా జానకీనాయకా.

శా. రామా! రామ ! కృపాసముద్ర! రఘువీరా! ధారుణీవ
ల్లభా । సోమాబ్జప్రియకోటితేజ! రవివంశోద్ధార! శ్రీరా
ఘవా । శ్రీమాటూరిపురీశ! కృష్ణ! కమలాచిత్తాబ్జభృం
గంబయి । మ్మా మా కోరిక లన్నియున్నిపుడు రామా!
జానకీనాయకా. ౨

మ. నినువర్ణింపఁగ నెంతవాఁడ మదిలో నీపాదపద్మంబులే ।
ననిశంబున్నతభక్తితోఁ దలఁతు నాయందుంగృపం జూప
వే। నిను వర్ణింపగ శక్తిహీనుడను నా నేర్పేర్పడన్ ప
ద్యముల్ । మనసారన్ రచియించి నీ కిడుదు రామా
జానకీనాయకా. ౩

మ. చదువుల్మిక్కిలినేర్వలేదు జపముల్ సల్పంగనేనేర నీ ।
పదపద్మంబులునమ్మినాఁడ మదిలో పాపఘ్న సర్వేశ నా।
రదవాణీనిస్తుత రామ భూరమణ రారా యంచుఁ గీర్తిం
తు న । మ్మదముంబొందుచు నన్నుగావు మిఁక రామా
జానకీనాయకా. ౪

మ. కరినిం బ్రోచినభంగి నింద్రతనయుఁ గన్గొన్న చందంబునన్ । మఱియా ద్రౌపదిగాచురీతి ధ్రువు సన్మానించుభావంబునన్ । గుఱిగా భీష్మునిజూచుపోలిక ననుం గూడం గృపంజూడవే। మరియాదల్పనకుండభక్తునెడ రామా జానకీనాయకా. ౫

మ. సిరులన్ నమ్మఁగ లేదు, భూమిపతులన్ సేవింపబో లేదు ని । న్నెఱుఁగన్ నేరని దుష్టమానవులతో నింపెంతగా వచ్చినన్ । మురియన్ లేదు, సమస్తభంగులను నిన్నున్ నమ్మి నీనామసం । స్మరణన్ జేసెద గావవే దయను రామా జానకీనాయకా. ౬

మ. మదిలో నిన్నుదలంచియున్ శరణనన్ మన్నించుచందంబులున్ । విదితంబై బహుశాస్త్రముల్దెలుపఁగా వేమాఱు నిన్వేఁడినన్ । సదయత్వంబున బ్రోవవేమియిఁక దోసం బెంతయుం జేసినన్ । మదిలో నీవనినమ్మియుంటిఁగద రామా జానకీనాయకా. ౭

మ. కరుణన్ గావవదేమి భక్తునియెడన్ కౌటిల్యమింతేటికిన్। శరణన్నంతనె శత్రుసోదరున కాచంద్రార్కమానట్టియా । వర మేలాగున నిచ్చితో, కపటక్రవ్యాదేశునెట్లోమితో । మఱపుల్ నాయెడగల్గెనా యిపుడు రామా జానకీనాయకా. ౮

మ. నినునేఁగొల్చెదనంటి నీచరణముల్ నేనమ్మినానంటి నా వినయోక్తుల్వినుమంటి దోసముల నుర్విన్మాపుమంటిన్ వరం । బనిశంబీమనియంటి, నిన్ విడచి దేవా యన్యునే

వింప నా। మనముంబాయక నిల్వమంటెఁగద రామా
జానకీనాయకా. ౯

మ. మఱువంబోకు పరాకుగాకు పరమాత్మా నాకు నే దైవ
మున్। సరిగా రెన్నఁగ నీకు, నీగుణకథల్ సల్పంగఁ బోబోకు
నా। మొఱయాలించుట గొప్పనీకు, నదియే మోయంటిరే
వానాఁడు నీ। మరియాదల్బనకుండనుండుఁగద రామా
జానకీనాయకా. ౧౦

మ. మిము నేనమ్మినవాఁడ నాయెడను స్వామీ మున్ను ప్ర
హ్లాదునిన్। విమలాత్ముండగు నవ్విభీషణుని దేవేంద్రా
త్మజున్ ద్రౌపదిన్। ప్రమదంబిచ్చుచుఁ బ్రోచినట్లు నను
సంభావింపు కారుణ్యతన్। మమకారంబులు వాసి గొ
ల్చెదను రామా జానకీనాయకా. ౧౧

మ. అహిశయ్యం బవళించుచున్ గరుడవాహారూఢిచే నొప్పు
చున్। దహనజ్వాలల మించు చక్రమర చేతన్ బట్టి దై
త్యేశులన్। బహుభంగిన్, దునుమాడి సర్వజగముల్
పాలింతువేవేళ నీ। మహిమంబుల్గొనియాడ నావశమె
రామా జానకీనాయకా. ౧౨

—* దశావతారములు. *—

మ. నిగమంబుల్గొనిపోవు సోమకునితో నీవంబుధిన్ జొచ్చి స
త్వగతిన్ వానివధించి వేదచయముల్ వాణీశు కిప్పింప
వే। పగసాధించి, మహాత్మ యచ్యుత పరబ్రహ్మంబవై
నట్టి నీ। దగు మీనాకృతి కేను, మ్రొక్కెదను రామా
జానకీనాయకా. ౧౩

శా. దేవానీకము రాక్షసు ల్బలిమిచే ధీరాత్ములై మంథర
గ్రావంబు, న్బెకలించి పాలకడలి౯ గవ్వంబుగాఁద్రచ్చి
న౯ । భావంబుల్బెడి లోకముల్ భయపడ౯ బాలించి
కూర్మంబవై । మావక్షస్థలి నిల్పవే గరిమ రామా
జానకీనాయకా. ౧౪

మ. కనకాక్షుండు వరప్రభావపటిమ౯ గర్వాంధుడై భూమి
తాఁ । గొని, వారాశినిడాగియున్నయపుడు౯, క్రోడ
స్వరూపంబున౯ । దనుజాధీశునిద్రుంచి యెప్పటిగతి౯
ధాత్రి౯ దగ౯ నిల్పవే । మనుజాహారకులాటవీదహన
రామా జానకీనాయకా. ౧౫

శా. నరసింహాకృతి నుక్కుకంబమునజన్మంబాచు నత్యు
గ్రత౯ । కరయుగ్మంబునఁబట్టి హేమకశిపు౯ ఖండించి
శాంతుండవై । హరబ్రహ్మాదులు మౌనిబృందములునిన్నా
త్మ౯ ప్రశంసింపఁగా । మఱి ప్రహ్లాదుని గాచి తీవెకద
రామా జానకీనాయకా. ౧౬

మ. మరుగుజ్జుండవునై వటుండవగుచు౯ మాధుర్యవాక్యం
బులం । దరికి౯ మెప్పువహింపఁ బల్కుచు బలి౯ దా
నంబు మూడడ్గులు౯ । బరగన్వేఁడి గ్రహించిభూమి నభ
ముల్ పాదద్వయింగప్పి త్రి । మ్మర పాదంబున దైత్యు
ద్రొక్కితివి రామా జానకీనాయకా. ౧౭

మ జనకు౯ జంపిన కోపవహ్ని దనర౯ శశ్వత్కుఠారంబుచే
జనలోకేశుల నిర్వదొక్కతడవల్ సంధించి వేవేగమే
యనిలో రూపులు మాపి కశ్యపునకు౯ జ్యాదానము౯

జేయవే । మనసోత్సాహముతోడ నిందలఁతు రామా
జానకీనాయకా. ౧౮

మ. మొదటం దాటకిఁ ద్రుంచి మౌనిసవనంబుం గాచి గౌరీశు
వి । ల్లదియంతన్ దునుమాడి భూసుతవివాహంబాచు
బిత్రాజ్ఞచే । ముద మొప్ప న్వనభూమికేగి జగముల్మోదింప
గా రావణున్ । మదిలో భీతిలఁగూల్చవే ధరణి రామా
జానకీనాయకా. ౧౯

మ. బలరామాఖ్యుఁడవై హలాయుధమునం బల్మాఱు దైత్యే
శులం । దలలన్ ద్రుంచి ప్రతాపమొప్ప ఖలులం దండించి
శిష్టావనం । బిలఁ బ్రఖ్యాతిగ సల్పి ధర్మములు పెంపే
ర్పాఱుగా నిల్పి ని । ర్మలకీర్తిన్ విలసిల్లితీవెకద రామా
జానకీనాయకా. ౨౦

మ. పురముల్మూఁడు జయింపఁగాఁ దలఁచియున్ బుద్ధుండవై
నేర్పుతోఁ । బురకాంతల్ వ్రతభంగమౌనటుల సంబోధింప
గౌరీశుడున్ । శరవహ్నిం దహియింపఁ డాపురములన్
సర్వాత్మ నీమాయ నీ । మరుఁ గెవ్వం డెఱుఁగంగ శక్తుఁడగు
రామా జానకీనాయకా. ౨౧

మ. కలవేళన్ నృపులందఱుం గుమతులై గర్వాంధులై తుచ్ఛు
లై । ఖలులై ధర్మవిహీనులై పరగుచున్ గౌటిల్యతన్
బూనఁగాఁ । గలికాఖ్యన్ జనియించి వారి నపుడున్
ఖండించి సద్ధర్మముల్ । మలినంబు ల్విడఁగొట్టి నిల్పెదవు
రామా జానకీనాయకా. ౨౨

శా. శ్రీసీతాపతి రాఘవేంద్ర కరుణాసింధుండ సత్యవ్రతా
నీసాటెవ్వరులేరటంచు మదిలో నిక్కంబుగా నమ్మితిన్

నేసేవించెద నీపదాబ్జయుగళిన్ వేమారునెల్లప్పుడున్। మా
సామీ నన్నుబ్రోవ నీకెతగు రామా జానకీనాయకా. ౧౩
శా. నేనీదాసుడనంటి నాకు వరముల్ నీవిమ్మటంటింజుమీ
మీనామంబుతలంతునంటి దయతో మేలీయవేయంటి నీ
న్నే నాబుద్ధిని నమ్మియుంటి కృపతున్ నీకన్న లేరంటి
యో । మానాధా ననునేలుమంటిగద రామా జానకీ
నాయకా. ౧౪
మ. కరుణాసింధుడవండ్రు నిన్ను నది నిక్కంబంచు నేనమ్మి
నీ । చరణంబుల్మదిజేర్చి వేడితిని లేశంబైన దాక్షిణ్య
మున్ । బొరయన్ జేయ వికేమిచేయవలయున్ పుణ్యా
త్మ నేనెవ్వకున్। మరువ న్నీపదపద్మముల్మదిని రామా
జానకీనాయకా. ౧౫
శా. మిమ్మెన్నంగవశంబె ధాతకయినన్ మీపాదపద్మంబు
లన్ । నెమ్మింబుట్టియు లోకపావనియనన్ నీపుత్రి గంగా
నదిన్ । సమ్మోదంబున దా తరింప హరుడున్ చక్కం
దలం దాల్చడే । మమ్మున్ బ్రోవగ నీవ యింకెవరు
రామా జానకీనాయకా. ౧౬
మ. శితికంఠుండు సహస్రనామములలో శ్రీరామనామంబు ను
న్నతభక్తిన్ జపియించువారికి మహానందంబు శోభిల్లు స
ద్గతికిన్ మూలమటంచు గౌరికిని మంత్రం బంతయుంజెప్పె
నా । మతి నీమంత్రరహస్యమున్ దలతు రామా జానకీ
నాయకా. ౧౭
శా. రారా రాఘవ రామచంద్ర కరుణన్ రంజిల్ల నన్నేలరా
రారా జానకిప్రాణనాథ రఘువీరా నీవె నాదిక్కురా

రారా నీదయకేను పాత్రుడను రా రావయ్య నన్నోవగా।
మారాకార సహస్రశీర్షకృప రామా జానకీనాయకా.

మ. హరబ్రహ్మాదులు మౌనిబృందములు నిన్నాత్మన్నిరూపిం
పలే। కెరుగంజాలక చిత్ప్రకాశుడవు లోకేశుండవంచున్
నమ। స్కరణంబుల్దగజేసి కాంచిరిగదా సర్వంబు నీవం
చు ని। న్మదినే భంగిని గానగావశమె రామా జానకీ
నాయకా. ౨౮

శా॥ గౌరీనాయక చాపఖండన త్రిలోకారాధ్య దైత్యాంత
కా।పారావార విహారశత్రుభయదా పాపఘ్నభక్తప్రియా
వీరాగ్రేసర రాఘవేశ హరి గోవిందా నను న్గావవే।
మారెవ్వంగను లేరు నీసమము రామా జానకీనాయకా.

మ. బలగర్వాంధుని దానశీలుని బలి న్బంధింపవే పొట్టివై
బలిమి న్జంపవె రాజుల న్బరశుచే హరుండవై యుగ్ర
త న్। ఖలుఁడౌ రావణుఁద్రుంపవే, యవనిజాకాంతుండవై
దేవ ని। ర్మలకీర్తుల్ప్రభవింప జేసితివి రామా జానకీ నా
యకా. ౩౦

మ. నరమాంసాశనసంఘముల్దివిజుల న్దండించి దుష్టాత్ము
లై। పరగ న్వారిని బల్మిచే దునుముచు న్పద్మా
దేవావళిం। గరుణం బ్రోచితివీవె కావె సుగుణా క
ణ్యావారాసి నీ। మరుగుంజొచ్చినవారి కేకొదువ రామ
జానకీనాయకా. ౩౧

శా, ఏనీదాసుడ నీవునాదొరవు యింకెవ్వారినింగొల్తుని।
న్నేనాయాత్మదలంచువాడనిక నానేరంబులెన్నేనియు।

గానఁ వచ్చినగావగాదగురమాకాంతా! భవత్సేవనే। మా
నన్నష్టములెన్నివచ్చినను రామా జానకీనాయకా. 63

మ. స్థిరబుద్ధిఁ నినునాశ్రయించి యెపుడుఁ చిద్రూపసర్వేశ
యీ। శ్వర నారాయణ యిందిరారమణ దేవాభక్త
సంరక్షణా। పరమాత్మా మునికోటిపూజిత పరబ్రహ్మం
బవంచుఁ మదిఁ। స్మరణల్ సల్పెదయిమ్ముసద్గతిని రామా
జానకీనాయకా. 64

శా. శ్రీరామా రఘురామరామయని నే సేవింతునీపాదముల్
నీరూపెన్నగజాల గాన దయతో నీవే ప్రసన్నుండవై।
రారా యేమిభయంబురా యనుచు ధారాళంబుగా బల్కు
వే। మారుంజెప్పక నిన్నుఁ జేరెదను రామా జానకీనాయకా॥

మ. పదునాల్గా భువనంబులుఁ సుఖరతిం బాటిల్లెనీబొజ్జలో
మొదలఁ నీవుధరించికాచెదవు స్వామీ నీకు దాసుండనీ।
బదులేలేరని భక్తపీవె యనుచుం భక్తిఁ మృదంగధ్వనిఁ
మదమాతంగమునెక్కిసాగెదను రామా జానకీనాయకా.

మ. గురువుల్ శిష్యులఁ గానవచ్చి స్వపదాంగుష్ఠంబులుఁ
గన్నులుం। బొరయంగ్రమొక్కుమనంగవచ్చు శిరముల్
బూజించి మాకానుకల్। దలచిమ్మంచనవచ్చుగాని మరి
యాత్మఁ నిన్ను నీమాయ నీ। మరుగు జ్ఞానగలేరు
పండితులు రామా జానకీనాయకా. 62

ప. సతతంబుఁ ఘనవిద్యలుఁ జదువుచుఁ శాస్త్రంబులుం
జూచుచుఁ। ప్రతిపాదించుచు తత్వమార్గరచనల్ భాషించి
బ్రహ్మంబుగాం। చితిమంచుఁ రుచిపుట్టగా సభలలో

చెప్పంగనే కానిదా। మతినిర్జించిన సౌఖ్యముల్గనరు రామా
జానకీనాయకా. ౩౮

మ. పరమంబైన భవత్కథానుతుల సద్భావంబు పద్యంబు
ల౯ । దరుచై తప్పులునున్న పుణ్య మరచేతంగాంతు
రెట్లన్నన౯ । మరయంచు౯ దపమాచరింపు మెరుక౯
మన్నించి మేలియ్యవా । మరువ౯ బోకుము యిట్టిచంద
ములు రామా జానకీనాయకా. ౩౯

మ. శ్రీకంఠుం డరచేతిపున్కవిడిచె౯ శ్రీదేవిభిక్షంబిడ౯
శ్రీకంఠుండుమహేశ్వరాఖ్యదనరె౯ సేవించి నీదాసుడై
శ్రీకంఠుండు దహించె యాత్రిపురముల్ శీఘ్రంబు నీ
ప్రాపున౯ । మాకింకేమిభయంబు నిన్గొలువ రామా
జానకీనాయకా. ౪౦

మ. ఘనత౯ జెందిరి నీదునామపఠన౯ గౌరీశ వాణీశులు౯।
మునులు౯ తారకనామజప్యమున నిన్ను౯ నీపదాబ్జంబు
లు౯ । గనియుత్కృష్టమహాత్ములైరి నిను వేడ్క౯ గొల్చి
న౯ పాపము । ల్మనునే పోవునుకాక భస్మమయి రామా
జానకీనాయకా. ౪౧

మ. కదల౯ బోకను వేయునోళ్ళ నహిలోకస్వామి మిమ్మె
ర్పడ౯ । తుదిముట్ట౯ నుతియింపలేక నిగిడె౯ దోషఘ
నిన్నింక నా । మదిసంస్తుత్యముచేయగావశమె నేః
డుండ నజ్ఞానుడ౯ । మదినేనొక్కటిగంటి మీ శరః
రామా జానకీనాయకా. ౪౨

మ. పగనైన౯ వగనైన ప్రాణభయ మాపాదింపగానైన నీ
దగునామంబు దలంచువారికి యథార్థంబైన పుణ్యంబ

లుం । నిగమస్తుత్య లభించు నన్న పలుకుల్ నిక్కంబదె ట్లన్న న । మ్మగఘంటాశ్రవుఁబ్రోచినట్లరయ రామా జానకీనాయకా. ౪౩

మ. జయరామా హరి వాసుదేవ గజరాట్సంత్రాసవిచ్ఛేదనా । నియతాత్మా యహిశాయి కృష్ణ వరదా నిత్యుండ లోకేశ శ్రీ । దయితాంచిత్రసరోజభృంగమధుదైత్యధ్వంసనసర్వేశ్వరా। మయపుత్రీధవకంఠనిర్దళన రామా జానకీనాయకా. ౪౪

మ. చనునే నామొరయాలకించక వృథాజాడ్యంబునుం జేయగా। వినుమీభక్తులతోటివాడ నగుదుఁ వేరున్నదే నాయెడఁ । అనఘా నన్నుతరింపజేయు మిక నీ కాత్మ్యండ దాసుండనై । మనుచున్ నిన్ను స్మరించుచుండెదను రామా జానకీనాయకా. ౪౫

శా. స్వామీ నీవు పరాకుగాక వినుమీ స్వాంతంబు రంజిల్లగా । నామాటల్ భవదీయదాసుడనుగానఁ బ్రేమచేదేవ దే। వా మానాయక నిన్నెనమ్మితిని నీవాడఁ ననుం గాచి యి । మ్మామోక్షంబు మదీయవాంఛయిదె రామా. ౪౬

. మదిలో నిన్నుదలంచి వేఁడుకొని యేమంటిం దయాసాగరా । విదురుండాడినభంగి నేనడిగితిఁ వేడ్కఁ వరం బిచ్చుటల్ । యిదినీకుఁ సహజంబకాదె దయతో యిష్టంబులఁదీర్చి నా । మదికిఁ సంతసమంద జేయగదె రామా జానకీనాయకా. ౪౭

మ. శరినీకేమిడియుండెనాడు చెపుమా ఘంటాశ్రవుండేమ
నెన్। శరతల్పుండగు భీష్ముడేమియొసఁగెన్ సద్భక్తియున్
దప్పనీ। శరణుంజొచ్చినయావిభీషణుడు యేసంబంధియో
నీకు నీ।మరుగుల్ నీవలపక్షము ద్దెలిసె రామా జానకీ.

శా॥ నీరూపంబునుతింప శక్యమగునే నీపాదపద్మంబులున్।
జేరన్ రాయి యహల్యయయ్యెఁబృథివిన్ సీతేశనీమోహ
నా। కారంబీయెడనాకుజూపగదవే కాకుత్సవంశోద్భవా।
మారాకారయటంచుగొల్చెదను రామా జానకీనాయకా.

శా. నీపాదాంబుజయుగ్మమున్ దలచెదన్ నీకీర్తనల్పాడెదన్
గోపాలా యదునందనా యనుచు నీకున్ మ్రొక్కెదన్
భక్తితో। నీపేరం బనిచేయుచున్ గరములన్ నిన్నింక
బూజించెదన్।మాపాలం గరుణింపవేయెపుడు రామా.౧౦

మ. జననంబై యిహలోకసౌఖ్యములచే సంతోషచిత్తుండనై
ఘనసంసారపయోధిలోమునిఁగి కాంక్షల్మిక్కిలై మూ
ఢతన్ ।నినునెంతైనదలంపలేని నరుడన్, నీచస్వభావుండ
నై । మనుచున్నాడను యేమిజెప్పవలె రామా జానకీ
నాయకా. ౧౧

మ. హరి గోవింద ముకుంద కృష్ణ జగధాధారాహిపర్యం
యీ । శ్వర గోపాలక చక్రహస్త కమలేశా రామ
రాయణా । మరలోకేశ జనార్దనా భవహరా మౌనీ
సంసేవితా।మరుపెంతైనను రాదు నీమహిమ రామా.

మ. వృధగాజేయకు నాదుమొఱ్ఱవిను నిన్వేడన్ పరాకా
యా । నిధివంచున్ బహునమ్మినానిపుడు నన్నిట్లేచ

న్యాయమా। విధిరుద్రామరవంద్య నీశరణు రావే నన్ను
రక్షింపవే। మధుసంహార భవత్పదాశ్రయుడ రామా.॥౩

మ. బలిపాతాళముకంటద్రొక్కిన భవత్పాదంబురాకుండెనో।
అలపాషాణముమీది పాదమిపుడున్నట్లుండెనో గాక నీ।
విలసత్పాదములేలజూపవయ నీవేదిక్కునాకంటి ను।
మ్మలికన్ బెట్టక యిమ్ము వేవరము రామా. ॥౪

మ. నిను బ్రహ్మాదు లెరుంగలేరనినచో నేనెంతవాడన్ నినున్
గన నజ్ఞానుడ మూఢుడన్ జడుడ లోకస్తుత్య నీపాద
చిం। తనగల్గం గరుణింపవే దయను నీదాసుండనై యు
ర్విలో। మనుదు నిన్ను దలంచుచు న్మదిని రామా. ॥౫

మ. తెలియన్ లేరు మహాత్మ నిన్ను మునులున్ దేవేంద్ర
రుద్రాదులే, వలనన్ నీపదపద్మముల్ దలచిరో వారెంత
యో శ్రేష్ఠులై, విలసత్కాంతులనొప్పియుండిరొ ననున్
వీక్షించి రక్షింపు నే, మలినస్వాంతుడగాను దాసుడను
రామా జానకీనాయకా. ౫౬

శా. శ్రీనారాయణ రాఘవేంద్ర కరుణాసింధుండగోపాలకా।
నీనామామృతసారమీయగదవే నీపాదభృత్యుడనై
నానాపాపచయంబుబాపెదను గానన్ మోక్షంమీయం
గదే। మానాథా శరణంచు వేడితిని రామా. ॥౭

మ. గురువై దేవుడవై సనాతనుడవై కోదండహస్తుండవై
కరుణానీరధివై జగన్నుతుడవై కౌసల్యాపుత్రుండవై
నెరి నాతల్లివి తండ్రివై బరగుచున్ నిత్యంబు నన్బ్రోవవే
మరుగుల్బెట్టకు నిన్నె నమ్మితిని రామా. ॥౮

శా. నాపాలన్ కృపగల్గి దొడ్డదొరవై నాతల్లివై తండ్రివై
నాపుణ్యంబులరాశివై ఘనుఁడవై నన్గాచుదైవంబవై। నా
పాపాపహమూర్తివై సముఁడవై నాపెన్నిధానంబవై
మాపాలన్ గరుణించి బ్రోవఁగదె రామా జానకీనాయకా. ౫౯

మ. ఘనసంసారపయోధి దాటుటకుమార్గం బేదియో వేగ నేఁ
గనగా జేయఁగదయ్య యింకెవరు నన్గావంగ నీవయ్య ని
న్ననయంబున్ భజియింతునయ్య మరినీకాత్సుండ నేనయ్య నీ
మనసుం బెట్టఁగదయ్య నాగతికి రామా జానకీనాయకా. ౬౦

మ. అరిషడ్వర్గములన్ జయించి సుఖినై యాత్మన్ నినున్ గొల్చి నా
దురితంబుల్ హరియించితిన్ సకలదుర్దోషంబులన్ బాసితిన్
హరినీదాసుఁడనైతి నింక మది నీధ్యానంబు గావింతు క్ర
మ్మరజన్మంబుల నొందకుండఁగను రామా జానకీనాయకా.

మ. హరు శైలాత్మజ నాంజనేయు ధ్రువు నయ్యక్రూరునిం
వ్యాసునిన్, గరినిన్ భీష్ముని నారదున్ బలి శుకున్ ఘం
టాశ్రవున్ ద్రౌపదిన్, నరు బ్రహ్లాదు విభీషణుం గొలు
తునో నారాయణాయంచు వే, మరు నీనామము బాయ
కుండుదును రామా జానకీనాయకా. ౬౨

మ. గతి నీవేయని నమ్మియుంటి యిదియే గంటిన్ మరే చందవ
మతిహీనుండనుఁగాన నేనెరుగ రామా నామనఃపద్మవ
దతి కారుణ్యముతోడ నిల్వఁగదె మోహాంధ్యంబులన్ బాసి
మతిమంతుండను నౌచు నిన్గనుదు రామా జానకీనాయకా. ౬

మ. స్థిరతన్ ధ్యానము సేయు సన్మునులకుం జిత్తాబ్జభృంగంబున్
పురుహూతాది సమస్తదేవతలకున్ బూజింపముఖ్యంబు

పరగెఁ నీపదపంకజద్వితయమో పద్మాక్ష నీసాటికిఁ
మరియేదైవములేదు యెంచగను రామాజానకీనాయకా.

శా. రామా నీదయకేనుపాత్రుడను రారా వేగ సన్నావరా
నీమాయల్గనలేనురా దెలుపరా నీకేనుభక్తుండరా। కా
మాంధుండనుగానురా నిజమురా కౌటిల్యమింకేలరా
మా మీదం గృప యుంచరా శరణు రామా జానకీ
నాయకా. ౬౫

మ. జననంబందియు వృద్ధిబొంది పిదపఁ సంసారకృత్యంబు
లం। దనియుంజేసితి చాలు నింక హరి నీదాసుండనై భక్తి
తో। జనలోకంబుననీదుకీర్తనసుధాసారంబునే గ్రోలెదఁ
మనసుంబట్టి హరించు నాయఘము రామా జానకీ
నాయకా. ౬౬

మ. హరి నావిన్నపమొక్కటైనవినవయ్యా పూర్వకాలమ్ము
నఁ। గరి మొఱ్ఱెట్లు వినంగనోపితివి గంగానందనుం
డట్లు నీ। శరణుంజొచ్చిన నెట్లుబ్రోచితివి యాచందంబు
లట్లుండన। న్మదినిభ్భంగిని జూడవచ్చునయ రామా
జానకీనాయకా. ౬౭

మ. తగదా నాకభయంబునిచ్చుటకు నేదాసుండనయ్యుండ
గాఁ। దగునా కంసవిదారి నన్నువిడ నా తప్పేదియో
జెప్పుమా। పగలుఁ రాత్రియు నిన్ను నేదలతు నాభావం
బునఁ భక్తితో। మగుడఁ నాయెడ పంతమేమిటికి
రామా జానకీనాయకా. ౬౮

మ. జపముల్ సల్పగలేదు పుణ్యనదులం జేరంగఁబోలేదు నే।
నువవాసంబులనుండలేదు వినుమా యుష్మత్పదాంభోజ

మే । నెపుడున్ నాహృదయంబునన్ నిలిపి నిన్నేగొల్తు
దైత్యౌఘభీ । మ పరాకేమిటికయ్య నాయెడను రామా
జానకీనాయకా. ౧౯

మ. పతినీవే గతినీవె నాదారవునై పాలించగానీవె నన్ ।మతి
మంతుందగజేయ నీవె దయతో నన్నేలగానీవె న।న్నతి
ప్రేమంబున బ్రోవ నీవెపుడు నాయాత్మందవున్నీవె నా ।
మతిలోనిల్చినవాడవీవెకద రామా జానకీనాయకా. ౨౦

శా. పుట్టింపంగను వృద్ధిజేయఁగ, లయంబున్ సల్పగానీవె నీ
గుట్టున్మాయలుగానలేరు విధియుం గూఢంబుగా క్రేపు
లన్ । బట్టించేమియొనర్చెచక్రధర నన్బాధించు పాపంబు
లన్ । మట్టించీయగదయ్య పుణ్యములు రామా జానకీ
నాయకా. ౨౧

మ. మదినేనొక్కటిగంటి భక్తుల యెడన్ మన్నించుచందంబు నే।
నదియుంజెప్పెద నంజనీసుతుని బ్రహ్లాదుం బలిన్ వ్యా
సుఁ ద్రౌ।పది నక్రూరు విభీషణున్ విదురునిం బ్రఖ్యాతిగా
గావవా । మదియందున్ నను నట్టుజూడు మిక రామా జా
నకీనాయకా. ౨౨

మ. ఉడురాడ్జూటశరణ్య శేషశయనా యుత్కృష్టకీర్తిప్రభా।
విడిపోనేరవు పూర్వజన్మఫలముల్ వేధించునంచు న్భయం।
పడి నీపాదసరోజముల్ దలచి నీభక్తుండనై తింగదా ।
మడియంజేయుము నాదుపాపములు రామా జానకీనా
యకా. ౨౩

మ. భ్రమలు న్నాకు మరేమిలేవు యిక నీపాదాబ్జముల్ గ
ల్వగా । భ్రమయే యొక్కటిగన్నవాడ నటులన్ పాత్రుఁ

డనై యుండెదర | సమబుద్ధిఁ నినువేడెదర మనమునఁ
సంతోషినై యుందు నా | మమతల్దీర్పఁగ నీవ యింకెవ
రు రామా జానకీనాయకా. ౨౪

మ. దిననాధాయుతకోటితేజ దివిజాదిత్యాదిసంస్తుత్యస |
న్మునిచిత్తాబ్జనివాసభక్తజనసమ్మోదాంఘ్రిపద్మద్వయా |
నినునేనెప్పుడు రామరామయనుచుఁ నీయందుసద్భక్తితో|
మనమందుంభజియింతు గావగదె రామా జానకీనాయకా.
౨౫

మ. సిరికింభర్తవునై సురాధిపులకుఁ సేవింపదైవంబనై | హర
బ్రహ్మాదులెరుంగరాని బహుమాయాత్ముండవై నీవుయీ|
ధరణింబుట్టుచు దుష్టులందునుముచుఁ ధర్మంబులంనిల్పు
చుఁ | మరియాశ్చర్యముగా నటింతువయ రామా జాన
కీనాయకా. ౨౬

శా. కంటింఁ నీపదపద్మము ల్మనములోఁ ఖండించితిఁ పాప
ముల్| వింటిన్ నీసుచరిత్రముల్ముదముతో వైరిఁ విడం
గొట్టితిఁ | బంటఁ నిన్ను మనంబునం దలచుచుం |
భావించి మేల్గాంచుచుం | మంటి నీదయజెప్పగావశమె
రామా జానకీనాయకా. ౨౭

మ. వరగర్వంబున నష్టదిక్పతులనుఁ వంచించికైలాసముఁ|
గరముల్బూచియునెత్తినట్టి ప్రబలుఁ గర్వాంధునిఁ రావ
ణుఁ|. సురసంఘంబులు మెచ్చ ద్రుంచితివి నీశౌర్యత్వముఁ
బల్కఁగా | మరిబ్రహ్మాదులకైన జొప్పడునె రామా జా
నకీనాయకా. ౨౮

మ. అతిభక్తిన్ నిను నెంతగానుతులు నాయాత్మన్ దగన్ జే
యగా। మతినింబెట్టవు యేమియంచనవు నమ్మన్ లేవ నా
యందునన్ । గతినీవేయని యంటిగాదె యెపుడున్ గా
రుణ్యమున్ గల్గి నా । మతిలో నిల్చి కృతార్థుఁ జేయగదె
రామా జానకీనాయకా. ౭౯

శా. శ్రీరాంభోధివిహార సర్వసుమనశ్చిత్తాబ్జసంచార శృం।
గారాకార సుమేరుధీరగిరిరాడ్గంభీర సద్భక్తమం। దారాం
భోధిసుతాత్మదార, పరతత్వాధార నీకీర్తిరన్ । మారె
వ్వారిక నీవెకర్తవయ రామా జానకీ నాయకా. ౮౦

మ. వనజాతప్రభవామరేంద్రనుత దేవా సర్వభూతాదిరా ।
ట్భవకోదండవిఖండనా! సకలపాపధ్వంస దైత్యాంతకా ।
వినవే యార్తజనావనా ! యనుచు నేవిజ్ఞాపనల్ సేయఁ
గా । మనసుంబెట్టక యుండుటేమిటికి రామా జానకీ
నాయకా. ౮౧

మ. ఇక నే నెట్టులనిందలంతు హరి నన్నీవేమిగా జేసెదో।యొక
మార్గంబిడియుంచు జెప్పదగదే యోదేవ నీదాసుడన్ ।
అకటా నాకభయంబులిమ్ము కరుణాత్మా నీవెనాదిక్కు
యా । మకరాక్షాసురప్రాణనిర్దళన రామా జానకీ
నాయకా. ౮౨

మ. మధురంబుల్ విడి చేదుగోరుకరణిన్ మర్త్యావళుల్
లై । వృథ దైవంబులగొల్చుటేమి ఫలమో వేమా
నిన్వేడగా । నధికారంబున మోక్షమిచ్చుటకు దేవా
వె దైవంబవో । మధువైరీ యికమాటలేమిటికి రామా
జానకీ నాయకా. ౮౩

మ. కనకగ్రావము మందిరంబు కలుము ల్గన్నమ్మ యిల్లాలు
స। ద్ఘవతఁ సృష్టియొనర్చువాడు సుతుఁడుఁ దద్దేవతల్
భృత్యులుఁ। మునులుఁ భక్తులు శూలి మిత్రుఁడనగా
ముఖ్యుండవై కర్తవై। మనసొప్పఁ ప్రభువై నటింతువ
య రామా జానకీ నాయకా. ౮౪

మ. సుధ జన్మించిన తోడనే వనితవై శోభిల్లి దైత్యే
శులుఁ। వ్యథజెందఁ సురబృందము ల్దనియ నీవావేళ
పీయూషము। త్యధికంబొప్పగఁబోసి రాక్షసుల గర్వా
టోపముల్ మాన్పవే। మధురంబుల్ భువి నీచరిత్రములు
రామా జానకీనాయకా. ౮౫

శా. నీరూపంబిదియంచు నెన్నదరమా నేరికిఁ ధాత్రిపై
వీరాగ్రేసరు డర్జునుం డతనికీవేచూపవే రూపముఁ
యేరూపంబనిరూఢిలేక మదిలో యీశా పరబ్రహ్మ
యో। మారారీనుతయంచు మ్రొక్కెదను రామా జానకీ
నాయకా. ౮౬

మ. కరిపట్టంబున కేగి కౌరవులతో కార్యానుకూలంబుగా।
కురురాజొద్దను ధర్మరాజుపలుకుల్ గొన్నిం దగంజెప్పి
నఁ। చెరుపుల్ జెప్పితివంచు నీయెడను దుశ్చేష్టలం బఁ
సభఁ। మరినీయద్భుతరూపుజూపితివి రామా జానకీ
నాయకా. ౮౭

మ. అరయఁ పార్వతిప్రాణనాధునకుమస్త్రాగంబునఁ రత్నమై
వరమానీశ్వరభక్తబృందమునకుఁ భాసిల్లుమోక్షాంకమై
గరిమఁ సాయకశాయికింజననియై గన్పించుమున్నేటికిఁ
మరిపుట్టిల్లగు నంఘ్రులం దలతు రామా జానకీనాయకా.

మ. పతినీవేయని నీదునామపఠనన్ బాటించి దత్సారముం
సతతంబున్ రుచిపుట్టజుత్తెకను నాసంకల్పము ల్దీర్పుమీ
సుతులున్మిక్కిలిచేయునేర నెపుడున్ నోరూరమీకీర్తనల్
మతినిల్పెను బఠించుచుండెదను రామా. ౮౯

మ. హరి నీపాదసరోజముల్ సతమునాయాత్మన్ననన్ జేసెదన్
నెరినాకష్టము లెన్నడున్ దరుగునో నేనెట్లునిన్నాంతునో
కరుణాసింధుడ చెప్పవే దయను లోకస్తుత్య లక్ష్మీశ యే
మర కేనెప్పుడు నీకుమ్రొక్కెదను రామా జానకీనాయకా.

మ. హరి శ్రీకృష్ణ ముకుంద చక్రధర కంసారాతి వైకుంఠమం
దిర గోపాలక నందనందన రమాధిష్ఠానలోకేశ్వరీ
శ్వర గోవింద మురారి శౌరియనుచున్ భక్తిన్ నినుంగొల్చినీ
మరుగుంజొచ్చితినయ్య కావుమిక రామా జానకీనాయకా,

మ. ఖరునిర్దృంచి కబంధునిం దునిమి లోకద్రోహియౌ రా
వణున్। శరజాలంబులపాలుజేసి త్రిశిరున్ శాసించి దైత్యా
ళినం। దర దున్మాడియు లోకము ల్మోదమునొందం జేసి
తీవేకదా। మరుపుల్ రావు భవత్ప్రతాపములు రామా
జానకీనాయకా. ౯౨

మ. ఇక నెన్నింటికి నిన్ను నేవదల నాయిచ్ఛన్ దయాళుండవై
అకలంకుండను నీకుభక్తుడను నీయాత్మన్ సదాగొల్చెదన్
శుకభంగిన్ కృపగల్గినిశ్చలత నన్నుంగాచి రక్షింపవే
మకరిందృంచి కరీంద్రుగాచుక్రియ రామా జా. ౯౩

మ. అదితీనందనులున్ విధాత మునులయ్యామ్నాయముల్
రుద్రుడున్। విదితంబొప్పగ గానలేరనగ నిన్వేడంగ నా

శక్యమే । చదువుల్నేరను మానవాధముడ నాశక్త్యానుసా
రంబుగా । మదిలో నెప్పుడు గొల్చుచుండెదను రామా జా.

మ. కరి నేలాగున గాచినావొ ధృవు కాంక్షల్ దీర్చి యెబ్భంగి యో
నరువాంఛావళి నెట్లొసంగితొ బలిన్ నాడెట్లు రక్షించితో
యెరుగన్ దద్దయ స్వామి నాయెడను నీవిట్లు న్విచారించుటల్
మదినింకాదరణంబు లేకునికి రామా జానకీనాయకా. ౯౫

మ. అహితల్పా ఖగవాహనా యసురసంహారా దయాసాగ
రా । తుహినోర్వీధరజార్చితా నిగమసంస్తుత్యా జగద్రక్ష
కా । విహగేంద్రధ్వజ చక్రహస్త వరదా విప్రాళిసంసేవితా
మహిపుత్రీధవ భక్తవత్సలుడ రామా జానకీనాయకా. ౯౬

మ. అధికాశ్చర్యము నీచరిత్రములు సర్వాధీశ కీశాళియుం । బుధి
బంధించుట లంకకుం జనుటయుం బూర్వామరాధీశులం ।
పృథివింగూల్చుట చోద్యమయ్యె నిటులే పృథ్వీశులుం
జేసిరే । మధువిధ్వంస మహాత్మ నీకెతగు రామా జానకీ
నాయకా. ౯౭

మ. కమలేశా వనమాలి కృష్ణ హరి లోకారాధ్య శ్రీరాఘవా
కమలద్వేషణ కోటిపూర్ణవదనా కంజాక్ష మీపాదయు
గ్మము హృత్పద్మమునందు నిల్పితిని రమ్మా నన్ను
రక్షింపనా । మమతల్ దీర్పుము నీకటాక్షమున రామా
జానకీనాయకా. ౯౮

మ. కలడన్నంతనె యుక్కుకంబమున గల్గన్ లేదనీరూపు నా
పలుకుల్ యేల వినంగరావు చెపుమా పాపఘ్న నీకిట్లు
భ । క్తులయందున్ వలపక్షముల్దగునె నాకోర్కెల్ ప్ర

సాదించి ని । ర్మలచిత్తంబున నన్నుగాచకొను రామా
జానకీనాయకా. ౯౯

శా. ఏనైతే నిను నమ్మినాడ నిక నన్నేలాగునన్ గాచెదో ।
నేనెవ్వారిదలంపలేదు నిజమే నీదాసుడన్ దీనుడన్ ।
నీనామస్తుతులాచరింతు మదిలో నీధ్యానముం జేసెదన్ ।
మానారీ హృదయేశ నిన్మరువ రామా జానకీనాయకా.

శా. అయ్యా రాఘవరామచంద్ర రవివంశాంభోధిశీతాంశనా
కయ్యాలింపగదయ్య భక్తజనులం గూర్మిందయన్ బ్రోవ
నీ । వయ్యా దైవమటంచు వేదచయము ల్వర్ణింపవే ని
న్నే । మయ్యానాకభయంబులియ్యవయ రామా
జానకీనాయకా. ౧౦౧

మ. పదధూళిన్ శిల నాతిజేయుచు మహాభవ్యప్రకాశుండ
వై । కదనక్షోణిని రావణాద్యసురులంఖండించు వీరుండ
వై । మదిలో నిన్నుదలంచు భక్తులను సంభావించు దై
వంబవై । మదియుప్పొంగ జగంబులేలుదువు రామా
జానకీనాయకా. ౧౦౨

మ. సతులం బుత్రుల భ్రాతలం బ్రియముచే సఖ్యంబునన్
భ్రామికల్ । మతినింబెట్టగలేదు నీచరణపద్మంబు ల్మ
దింజేర్చియో । పతితత్రాణయటంచు నీకృపకు నేపాత్రుం
డనైయుంటి సన్మతితోడన్ ననుగావుమీదయనురామా
జానకీనాయకా. ౧౦౩

శా. శ్రీరామా సురసేవితాంఘ్రియుగళా సీతామనోనాయకా
పారావార విహార భక్తవరదా పద్మాక్షలోకేశ్వరా

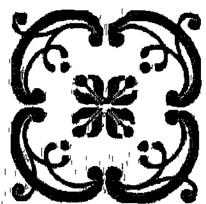
వీరాగ్రేసర రావణాంతక జగద్విఖ్యాతిగా నాయెడన్
మారుంబల్కక యిమ్ము సద్గతిని రామా జా. ౧౦౪

శా. రావే నారదసన్నుతా రఘువరా రావే జగన్నాయకా
రావే నీవనినమ్మినాడ దయతో రావే ననుంగావవే
రావే నీకు నమస్కరింతు నెపుడుం రావే దయాసాగరా
మావెన్నుండవు నిన్నెనమ్మితిని రామా జానకీనాయకా.

శా. నేనీదాసుడనైతి నాయఘములం నిర్జించి మీపాదము
ల్గానంగోరితి నిమ్ము నాకు వరము న్గావం దయాదృష్టిచే
శ్రీనాథా ననునేలవయ్య వరదా చిద్భావసర్వేశ నా
మా నాచిత్తమునందునిల్పితిని రామా జానకీనాయకా.

మ. అనిశంబుం భవదీయనామచరితంబైనట్టి యీపద్యము
ల్వినినం వ్రాసిన బల్కినం దురితముల్విధ్వంసమైపోయి శ్రీ।
భనసౌఖ్యమ్ములు నబ్బుపుణ్యములునుం ప్రాప్తించు
నెవ్వారికిం। మనమందుం దృఢబుద్ధినిం దలప రామా.

మ. ఘనుడౌ శీతనమంత్రికిం దనయుడం గౌండిన్యగోత్రుండ
న। జ్జనుడం మాటూరి వెంకటాఖ్యుడ కవుల్ సంతుష్టులై
మెచ్చగా। ననఘా నే రచియించితిం శతక మిట్లత్యంత
భక్తిం దగం। మనసొప్పం భవదంకితంబుగను రామా
జానకీనాయకా. ౧౦౮

శ్రీరస్తు.

విజ్ఞప్తి

మహాశయులారా!

నేటికి సుమారు రెండువందల సంవత్సరములకు పూర్వుడగు మాటూరు వెంకటేశంగారు (1. బుధమనోల్లాస శతకము 2. రామాజానకీనాయకా అనుశతకము 3. మాటురివాస శతకము 4. మాటురి చన్నకేశవశతకము 5. రాయపట్న పురవాస వేణుగోపాలదేవ యను నీయైదు శతకములనురచియుంచిరి.) యీశతకములు కేవల భక్తిరస ప్రాధాన్యముగా తేట తెలుగున యొప్పారుచున్నయవి. వీటినిమా పెద్దలు తిరిగి ప్రతులుగా వ్రాయుటచే కొంత శైథిల్య మొందుటయు నక్కడక్కడ పదస్ఖాల్తిలోపములు జరుగుటచే తిరిగి యొనగూర్చిన శ్రీమాన్ శేషాద్రి వెంకటకవిగారికిని, యీ పుస్తకముల సరిచూచిన శ్రీమాన్ కోరొండబట్టరు వెంకట కృష్ణమాచార్యులవారికిని, మ॥ రా॥ శ్రీ॥ మాటూరి లక్ష్మీనృసింహారావు గారికిని నాకృతజ్ఞతాపూర్వక వందనముల నర్పించుచున్నాడను.

ప్రస్తుతము (1 రామాజానకీనాయకా 2 మాటురివాస) అను నీరెండుశతకముల నచ్చొత్తింప గలందులకు

బీదవాడనగు నన్ను ప్రోత్సహించి కొంతసహాయ మొనరించిన బ్ర॥ శ్రీ॥ వే॥ అంబడిపూడి రామకృష్ణశాస్త్రులవారికిని, మ॥ రా॥ శ్రీ॥ పరిటాల వెంకటేశ్వరావు పంతులుగారికిని, ననేక నమస్కారము లొనరించుచు ముద్రణకొరకు సహాయ మొనరించిన చందాదారుల పేరులను యీగ్రంథాంతమున బొందుపరచినాడను.

చిత్తగించగలరు.

ఇట్లు,

మాటూరు,
ది 1—9—32.

మాటూరు అప్పారావు, ఏతత్కవి పితృడగు (భూరిగుణజాలశతక మొనరించిన) వెంకటప్పయ్య కవిగారి పౌత్రుడు.

